

Mời các bạn cùng tham khảo **Văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về cô giáo** lớp 8 được chúng tôi chọn lọc và giới thiệu ngay dưới đây nhằm giúp các em học sinh mở rộng vốn từ và tham khảo thêm các ý tưởng cho bài viết của mình.

Bài văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về cô giáo ý nghĩa nhất

Một mùa xuân nữa lại về, trong khung cảnh nhộn nhịp ồn ào ngoài kia, lớp chúng tôi lại bao trùm một bầu không khí ưu thương. Chúng tôi lặng người ngắm nhìn bức ảnh cô giáo chủ nhiệm lớp 6 đang mỉm cười. Cô - người sống mãi trong lòng tôi đã rời xa thế gian này mãi mãi.

Trong hoài niệm thân thương, những kỉ niệm về cô chợt ùa về. Tháng 8 năm ấy, cô là người đầu tiên dang tay đón chúng tôi vào mái trường trung học cơ sở này. Cô có một cái tên rất hay, Thu Hiền. Các thầy cô trong trường nói tên của cô cũng giống như tính cách cô vậy, dịu dàng và ấm áp, hiền lành. Lớp học trò nào cũng yêu quý cô. Chúng tôi đã trở thành lớp thứ hai mươi lăm mà cô chủ nhiệm. Cô vào trường gần ba mươi năm, tuổi của cô lúc đó đã không còn trẻ nữa. Tôi vẫn nhớ hình ảnh lần đầu tiên gặp cô. Trong tà áo dài màu tím thanh lịch, mái tóc của tuổi quá bốn mươi đã điểm thêm vài sợi bạc, cô mỉm cười hiền hậu với chúng tôi. Chất giọng ấm áp, truyền cảm của cô như trấn an từng tâm hồn đang bỡ ngỡ, sợ hãi. Chúng tôi nhanh chóng hòa nhập môi trường mới dưới sự quan tâm, hướng dẫn của cô. Cô dạy Toán, nhưng tâm hồn lại nhạy cảm, tâm lý như một cô giáo dạy văn.

Những bài giảng của cô chưa bao giờ khiến chúng tôi chán nản. Đứa nào đứa ấy đều háo hức mong chờ đến tiết Toán để được gặp cô. Giờ sinh hoạt cuối tuần cũng nhao nhao hỏi cô đủ thứ chuyện trên đời, đòi nghe câu chuyện về cuộc đời cô và muôn vàn thứ khác. Cô không từ chối những yêu cầu thơ ngây đó mà luôn từ tốn giải đáp. Cô kể cho chúng tôi nghe rất nhiều câu chuyện. Đó là những câu chuyện về từng lớp học trò của cô, về gia đình cô và về cả hoài bão thời trẻ của cô.

Cô Hiền chăm sóc chúng tôi như con ruột của chính mình. Chỉ cần nhìn mặt từng đứa là cô có thể đoán được đang vui, đang buồn hay nói dối. Những ngày phải lao động, trời nắng như đổ lửa, cả lớp ai nấy đều lấm tấm mồ hôi. Không biết đứa nào đó hô lên:

- Bây giờ mà được ăn kem thì thích nhỉ?

Chúng tôi ai cũng cười nó, giữa lúc này thì lấy đâu ra kem cơ chứ. Ấy vậy mà ngay sau khi cậu ta dứt lời, một giọng nói quen thuộc chợt vang lên phía sau chúng tôi:

- Kem đây kem đây! Vị nào cũng đủ cả nhé! Cả lớp nghỉ giải lao ăn kem đã nào.

Lớp tôi bốn mươi đứa vui sướng như bầy con đi lạc tìm được mẹ. Cuộc xéng xô chậu đều vút xuống cả, ùa tới chỗ cô thi nhau khoe mình đã làm được những gì. Cô mỉm cười khen ngợi tất cả rồi lấy kem cho cả lớp ăn. Vừa ăn cô vừa kể chuyện cười, các lớp khác cũng tò mò nhìn sang lớp tôi. Bao nhiêu mệt mỏi dường như đều tan biến hết. Dần dần chúng tôi quen với sự bảo vệ quan tâm ấy của cô Hiền. Những lúc khó khăn, vất vả cô đều nhanh chóng xuất hiện. Như bạn lớp trưởng hay nói: “Cô giống như Đô – ra – ê – mon ấy. Còn chúng mình là bốn mươi nhóc Nô – bi – ta”. Cô luôn bao dung cho mọi lỗi lầm của chúng tôi. Khi bạn nào trong lớp phạm sai lầm, cô nhẹ nhàng nhắc nhở chứ không la mắng trách phạt gì. Nhưng như vậy càng khiến chúng tôi quyết tâm sửa sai và ngoan ngoãn hơn. Chúng tôi không muốn cô buồn mà mỗi lần chúng tôi mắc lỗi, ánh mắt cô lại buồn rười rượi.

Một năm học nhanh chóng qua đi, chúng tôi lên lớp 7 và nhận giáo viên chủ nhiệm mới. Cô Thu Hiền cũng sẽ chủ nhiệm lớp 6 tiếp theo bước vào trường. Buổi tổng kết cuối năm, cũng là buổi chia tay hôm ấy, chúng tôi khóc nức nở không muốn xa cô. Khóe mắt cô dường như cũng ướt nước mắt, cô mỉm cười trấn an cả lớp:

- Cô vẫn là giáo viên trong trường nên bất cứ khi nào muốn các em đều có thể gặp cô. Khi nào thích thì vào nhà cô chơi nữa, nhà cô trồng nhiều cây ăn quả lắm nhé!

Nghe vậy, dù đang khóc nhưng bốn mươi cái đầu vẫn gật gật đồng ý. Chúng tôi lên lớp 7 và vẫn thường xuyên đến thăm cô. Những ngày 20 tháng 11, ngày 8 tháng 3 hay lễ tết, cả lớp lại tụ họp đông đủ ở nhà cô. Nhưng vui vẻ không được bao lâu, đầu năm học lớp 8, chúng tôi biết tin cô bị ung thư vòm họng. Thanh âm của cô mất dần, mất dần. Cô không thể lên lớp giảng bài được nữa. Chúng tôi đến tìm cô nhưng không gặp vì cô phải ở lại bệnh viện chữa trị.

Bất ngờ, chúng tôi nhận được tin dữ, cô ra đi tại bệnh viện. Cô nhờ con gái chuyển cho tập thể lớp 6A chúng tôi ngày trước một lá thư. Cô dặn dò và chúc cả lớp học giỏi, cô nói cô yêu thương chúng tôi như con ruột. Chúng tôi nhìn dòng chữ quen thuộc của cô mà không kiềm được nước mắt. Từ nay, chúng tôi không thể gặp lại cô nữa.

Ngày hôm nay, chúng tôi cùng nhau ngắm lại bức ảnh của cô để hoài niệm và cùng khắc ghi những tình cảm đẹp nhất với cô. Chúng tôi cùng tiễn đưa người mà chúng tôi kính trọng, yêu quý, người sẽ sống mãi trong lòng chúng tôi – cô Thu Hiền.

CLICK NGAY vào **TẢI VỀ** dưới đây để download **Văn mẫu Người ấy sống mãi trong lòng tôi về cô giáo** Ngữ văn lớp 8 hay nhất file word, pdf hoàn toàn miễn phí.